

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/318/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314211515
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2314211515.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: R. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XX, zastúpeného AK: JUDr. Ing. Arpád Barczy, so sídlom Galanta, T. Vansovej 225/3, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, o zaplatenie 22.500,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15C/244/2014-279 zo dňa 31.5.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým (druhým) rozsudkom súd prvej inštancie (v poradí prvým výrokom) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 22.500,- Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania zo sumy 22.500,- Eur od 9.4.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, (v poradí druhým výrokom) žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 788 ods. 1, § 797 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom na procesné ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že medzi žalobcom ako poisteným a žalovaným ako poisťovňou došlo dňa 27.7.2013 k uzatvoreniu poisťnej zmluvy Môj domov č. 7400297560 s modulom krytia OPTIMAL, so začiatkom poistenia od 30.7.2013. Poistný vzťah bol založený na domu neurčitú a predmetom poistenia bolo poistenie domácnosti a budov žalobcu. Poistná zmluva bola uzatvorená na poistnú sumu 30.000,- Eur na cennosti, 1.000,- Eur na elektronické a optické prístroje a 6.640,- Eur na ostatné veci v budove (vystavená poisťka č. 7400297560). Dňa 23.1.2014 došlo vlámaniu do domácnosti žalobcu, pričom v dôsledku tohto vlámania došlo k odcudzeniu oceľového bezpečnostného trezora, v ktorom mal žalobca umiestnené zlomkové zlato, zlatú retiazku a finančnú hotovosť. Pri nahlásení poisťnej udalosti žalovanému a v priebehu likvidácie žalobca vyčíslil vzniknutú škodu na celkovú sumu 25.950,- Eur. Vyčíslená škoda pritom pozostávala z hodnoty odcudzeného zlomkového zlata v hodnote 22.500,- Eur, hodnoty trezora v sume 650,- Eur, zlatej retiazky v hodnote 1.300,- Eur a finančnej hotovosti vo výške 1.500,- Eur. Nahlásenú poistnú udalosť žalovaný viedol pod č. 1420002837. Svoju nehnuteľnosť žalobca zabezpečil alarmom a cennosti mal uložené v trezore, ktorý zakúpil od svedka N.. Zabezpečenie majetku a dodržanie podmienok dojednaného poistenia nebolo v

priebehu konania spochybnené ani samotným žalovaným. Vo veci vlámania do nehnuteľnosti žalobcu bolo Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Galante vedené trestné konania pod ČVS: ORP - 144/GA-GA-2014. V rámci vyšetrovania trestného činu boli vykonané vyšetrovacie úkony, ako ohliadka miesta činu, boli zabezpečené biologické stopy a bola vyhotovená fotodokumentácia miesta činu. Na základe týchto úkonov dospel vyšetrovací orgán k stanovisku, že k trestnému činu došlo tak, že dňa 23.1.2014 neznámy páchatel' v popoludňajších hodinách pristúpil k rodinnému domu na adrese W. XX, kde rozbil sklenenú výplň na pivničnom okne a po vniknutí do priestorov domu z detskej izby odcudzil plechovú bezpečnostnú skriňu (trezor) druhej triedy, ktorá obsahovala finančnú hotovosť, zlomkové zlato a zlatú retiazku. Popis udalostí, ustálený v priebehu vyšetrovania preukazuje a záznam činnosti elektronického zariadenia - alarmu zo dňa 23.1.2014, ktorý zaznamenal poplach v jednotlivých častiach domu preukazuje, že neznáma osoba vnikla do nehnuteľnosti žalobcu. Z výpovede svedka B. N. bolo zistené, že žalobcovi predával začiatkom roka 2014 trezor za cenu okolo 600,- Eur, ktorý mu osobne pomáhal priniesť do jeho domu, kde ho následne uložili v jednej z miestností za dvere, do ktorého žalobca potom uložil zlato, ktoré mal v dvoch uzatvárateľných igelitových sáčkoch. Žalobca zlato ukladal do trezoru pred svedkom, pričom mu uviedol, že zlato zakúpil od svojho známeho z Komárna. Svedok videl aj listiny označené ako dodacie listy na zlato, preto vedel, že jeho hodnota sa pohybovala okolo 20.000,- Eur. Potvrdil, že v uvedenom období v obci W. došlo k viacerým krádežiam vlámaním. Z výpovede svedka Y. M. vyplýva, že pre jednej z návštev u žalobcu mu tento ukazoval zlato, ktoré mal uložené v trezore za dverami. Žalobca mal zlato kupovať niekde okolo Komárna za účelom, aby si v ňom uložil svoje finančné prostriedky. Trezor mal žalobca umiestnený v miestnosti vedľa obývačky na ľavej strane od vchodu do rodinného domu. Zlato mal uložené v trezore v dvoch sáčkoch, ktoré boli priehľadné, preto videl, že obsahujú zlato. Z výpovede (prvej) svedka H. M. vyplýva, že ide o osobu, ktorá žalobcovi predávala zlomkové zlato. Zlato mu odpredal na štyrikrát, pretože pri predošlých nákupoch nemal dosť finančných prostriedkov, išlo o zlato, ktoré nepatrilo záložni, ktorú prevádzkovala spoločnosť LIBRA T, s.r.o., ale svedkovi ako fyzickej osobe, preto svedok žalobcovi žiadny doklad o kúpe zlata nevystavoval, ale odovzdal mu listiny označené ako dodacie listy za účelom, aby sa žalobca pri preprave zlata vedel preukázať, že je jeho vlastníkom. Zlato odpredané žalobcovi malo hodnotu asi 20.000,- až 23.000,- Eur. Svedok opoznal listiny označené ako dodacie listy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, uviedol, že ide o listiny, ktoré vystavoval žalobcovi po kúpe zlata. Zlato predané žalobcovi bolo zlato, ktoré svedok zakupoval do rezervy v prípadoch, keď niekto priniesol do záložne krajšie veci, ktoré neboli vyplácané z prostriedkov spoločnosti LIBRA T, s.r.o., ktorá prevádzkovala záložňu, ale z prostriedkov svedka. Z opakovanej výpovede svedka H. M. vyplynulo, že zlomkové zlato žalobcovi predával v záložni a jeden nákup sa uskutočnil u neho doma. Zlato predané žalobcovi nadobudol tak, že keď pracoval v záložni a niekto priniesol krajšie zlaté veci, vykúpil tieto za svoje prostriedky pre seba a taktiež niektoré šperky pre neho vykupoval aj jeho spoločník V. G.. Rýdzosť zlata predaného žalobcovi overoval svedok pred jeho nákupom pre seba pomocou porovnania puncov a s použitím kyseliny, pritom zlato aj odvážil ciachovanou váhou. K týmto prostriedkom mal prístup, pretože spoločnosť LIBRA T, s.r.o. je registrovaná Puncovým úradom SR a má oprávnenie obchodovať so zlatom. Zlato predával žalobcovi v sáčkoch, na ktorých bola napísaná hmotnosť zlata. Listiny označené ako dodacie listy boli vyhotovené V. G., pretože svedok vtedy ešte dobre neovládal prácu na počítači a boli vyhotovené za účelom preukázania, že žalobca zlato nadobudol legálnou cestou. Z výpovede svedka Mgr. X. E. (zamestnanec žalovaného) vyplynulo, že jeho pracovnou náplňou je overovanie korektnosti informácií, ktoré súviseli s likvidáciou poisťnej udalosti. V tomto prípade overoval pravdivosť listín predložených žalobcom pri likvidácii poisťnej udalosti. V rámci svojho šetrenia kontaktoval žalobcu a svedka V. G. (na telefónnom čísle uvedenom na pečiatke spoločnosti LIBRA T, s.r.o.). Pri osobnom stretnutí s G. mu predložil listiny označené ako dodacie listy. Prvá reakcia G. po predložení listín bolo taká, že mu to zasa vyviedli. Ďalej uviedol, že to pravdepodobne vystavila jeho pobočka v Komárne a zlato muselo byť pozberané po všetkých pobočkách. Podľa názoru svedka, listiny nevystavoval V. G., pretože v takomto prípade by bola jeho reakcia iná. V. G. po predložení dokladov nevedel, kto bol kupujúcim. V priebehu rokovania V. G. uviedol, že bližšie sa bude vedieť vyjadriť po tom, čo si veci overí a odmietol podpísať záznam zo stretnutia. Keď svedok kontaktoval V. G. na druhý deň, ten už vedel, kto a čo nakúpil a z osoby, o ktorej hovoril ako o zamestnancovi, sa stal jeho spoločník. Podľa názoru svedka boli vyjadrenia V. G. chaotické a nevzbudzovali dôveru. Samotného žalobcu svedok kontaktoval pred stretnutím s V. G. a ten mu pri osobnom stretnutí uviedol, že zlato nakupoval v Bátorových Kosihách. Z listín označených ako dodacie listy (odovzdané žalobcovi a opatrené pečiatkou spoločnosti LIBRA T, s.r.o.) vyplýva, že žalobca mal nakúpiť dňa 11.12.2013 zlato 585/1000 o hmotnosti 100g za cenu 1.800,- Eur, dňa 20.11.2013 zlato 585/1000 o hmotnosti 590g v cene 10.620,- Eur, dňa 16.10.2013 zlato 585/1000 o hmotnosti 459 g v cene 8.262,- Eur a dňa 16.1.2014 zlato 585/1000 o hmotnosti 101 g v cene 1.818,- Eur.

4. Z vykonaného dokazovania aj po jeho doplnení súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobe vyhovel vo výške 22.500,- Eur, keď žalobcovi sa podarilo preukázať existenciu škody, ktorú mu je povinný uhradiť žalovaný titulom poistného plnenia. Mal za preukázané (aj napriek výhradám žalobcu (pozn. odvolacieho súdu, zrejme mal na mysli žalovaného), že žalovaný (pozn. odvolacieho súdu, zrejme mal na mysli žalobcu), mal v čase poistnej udalosti vo vlastníctve zlomkové zlato.. Existencia zlata a jeho držba žalobcu je preukázaná výpoveďami svedkov M., N. a M.. Dôveryhodnosť svedkov N. a M. nebola pritom žalovaným v priebehu konania spochybnená, takže ich svedecké výpovede súd vyhodnotil tak, že uvedení svedkovia svojimi zmyslami vnímali a potvrdili, že žalobca v období tesne pred poistnou udalosťou disponoval zlomkovým zlatom umiestneným v trezore v igelitových vreckách. To korešponduje so svedeckou výpoveďou svedka M., ktorý uviedol, že zlato predával žalobcovi v igelitových vreckách. Zlato, ktoré svedkovia vnímali svojimi zmyslami, žalobca nakúpil od svedka M., ktorý túto skutočnosť potvrdil a potvrdil ju aj nepriamo svedok aj Mgr. E., ktorý uviedol, že V. G. ako konateľ spoločnosti LIBRA T, s.r.o. sa mal pri osobnom stretnutí vyjadriť, že ak by bola predávajúcou spoločnosť, muselo by byť zlato pozbierané zo všetkých pobočiek. Skutočnosť, že svedok M. v čase deklarovaného predaja disponoval, resp. mohol disponovať zlomkovým zlatom v deklarovanom množstve, nebola žalovaným v priebehu celého dokazovania nijako vyvrátená. Vyhotovenie listín v súvislosti s predajom zlata, ktorých účelom malo byť preukázanie, že žalobca nadobudol zlato legálne, potvrdili svedkovia M. a G.. Svedok Mgr. E. vyslovil svoj názor, že pri prvotnom predložení listín svedkovi G. tento nezareagoval tak, ako keby tieto listiny vyhotovoval. V tejto súvislosti poukázal okresný súd na tú skutočnosť, že v prípade tvrdenia svedka Mgr. E. ide o jeho subjektívny názor, ktorý nie je nikde inde hmotne zachytený, pričom svedok G. vypovedal po riadnom poučení o následkoch svojej krivej výpovede a skutočnosti prezentoval v podstate v kontexte vykonaného dokazovania. Námietky žalovaného spočívajúce v tom, že z výpovedi svedkov a tvrdení žalobcu nie je jednoznačné, kde k nákupom zlata dochádzalo považoval okresný súd vzhľadom na výpovede svedkov N. a M. za nepodstatné, pretože títo svedkovia jednoznačne uviedli, že zlato videli doma u žalobcu, čím nepochybne preukázali, že žalobca pred poistnou udalosťou zlomkovým zlatom disponoval. Po vykonanom dokazovaní a jeho doplnení dospel okresný súd k názoru, že výpoveďami svedkov N., M. a M. bolo potvrdené, že žalobca mal vo vlastníctve zlomkové zlato, pričom jeho množstvo a cena vyplýva z listinných dôkazov označených ako dodacie listy. Žalovaný síce v konaní namietal okolnosti vyhotovenia týchto listín a okolnosti ich vzniku avšak neprezentoval jediný relevantný dôkaz smerujúci k spochybneniu ich obsahu a k spochybneniu nimi deklarovaného množstva a hodnoty nakúpeného zlata. Je teda nesporné, že tesne pred poistnou udalosťou žalobca disponoval zlomkovým zlatom v hodnote 22.500,- Eur, pričom táto hodnota tvrdená žalobcom, deklarovaná ako nákupná cena zlata, nebola žalovaným v priebehu konania spochybnovaná. Skutočnosť, že zlato mal žalobca uložené v trezore, bola preukázaná výpoveďami svedkov N. a M., ktorí zlato a jeho uloženie vnímali svojimi zmyslami. Ich tvrdenia o umiestnení trezora plne korešpondujú so skutočnosťami zistenými vyšetrovacími orgánmi pri ohliadke miesta poistnej udalosti. Pričom po vyhodnotení a posúdení všetkých vykonaných dôkazov samostatne, ako aj v celkovom kontexte, dospel okresný súd k názoru, že žalobca vzhľadom na objektívne možnosti preukázal titul a výšku svojho uplatneného nároku. Odcudzením trezora došlo aj k odcudzeniu zlata, ktoré v ňom bolo uložené a tým bola žalobcovi v časti odcudzeného zlata spôsobená škoda vo výške 22.500,- Eur. Prvoinštančný súd sa nemohol stotožniť s obranou žalovaného, ktorý kládol hlavný dôraz na to, aby žalobca bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že zlato bolo v čase vlámania umiestnené v trezore, a že ho skutočne tvrdeným spôsobom aj nadobudol. Takáto požiadavka je v reálnom živote požiadavkou nespĺniteľnou, pretože každá poistná udalosť je situáciou náhlou a neočakávanou. Z tohto dôvodu, teda nie je spravodlivé od poistených subjektov očakávať, aby si v každom okamihu trvania poistného vzťahu zabezpečovali dôkazy za účelom prípadného následného preukázania výšky škody. V tejto súvislosti je taktiež potrebné preukázať, že účelom poistenia je rozloženie rizika medzi vopred presne neurčený počet subjektov, pričom správu spoločne kumulovaných prostriedkov a ich následnú výplatu zabezpečuje poisťovňa. Žalovaný, ktorý je poisťovňou, v čase uzatvárania poistnej zmluvy, s prihliadnutím na obsah vzájomných dojednaní, musel vedieť, že žalobca má vo svojej domácnosti uložené cennosti vo vysokej hodnote, čo nepochybne vyplýva aj z výšky dojednaného poistného krytia na tieto majetkové hodnoty vo výške 30.000,- Eur. Takémuto dojednanému krytiu potom nepochybne zodpovedá aj výška dohodnutého poistného vo výške 174,- Eur ročne. Taktiež žalovaný ako poisťovňa takmer výhradne formuluje podmienky v zmluvách, ktoré uzatvára a je iba na ňom, akým spôsobom naformuluje potrebu preukázovania existencie majetkových hodnôt vo vlastníctve poistených subjektov a akým spôsobom naformuluje prípadnú potrebu preukázania nadobúdacieho titulu týchto majetkových hodnôt. Prvoinštančný súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, že žalobca postupoval ľahkovážne a

o skutočnosti, že vlastní zlato, informoval iné osoby, napr. svedkov N. a M.. Nebolo preukázané, že by táto skutočnosť prispela podstatnou mierou k vzniku škody a taktiež nebolo preukázané, že by táto skutočnosť prispela k tomu, že sa vlastníctvo zlata žalobcom stalo všeobecne známou skutočnosťou. Každý páchatel' po vniknutí do priestorov domu a zistení, že v domácnosti je trezor, predpokladá, že najhodnotnejšie veci sú uložené práve v ňom, nakoľko trezor je svojou podstatou určený na úschovu a zabezpečenie cenných majetkových hodnôt. V konaní pritom nebolo preukázané a dokonca to nebolo zistené ani v rámci vyšetrovania trestného činu, že páchatel' alebo páchatelia, vnikli do domácnosti práve za účelom odcudzenia trezora. V tejto súvislosti preto obrana žalovaného spočívajúca v porušení všeobecnej prevenčnej povinnosti žalobcom neobstoí, a preto na ňu okresný súd ani neprihliadol. Popri nároku na poistné plnenie existuje na strane žalobcu aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaný je v omeškaní od 9.4.2014, pretože podľa zákona bol povinný poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v lehote najviac 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti, t. j. od 24.3.2014, preto mu priznal aj právo na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi, ktorý bol v danej veci stopercentne úspešný, trovy konania mu vznikli a ich náhradu si riadne uplatnil. O výške priznaných trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po tom, ako toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný vo vyhovujúcej časti (v poradní prvý výrok), navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania, alternatívne krátiť preukázaný nárok o 70 % z dôvodu, že porušenie povinností žalobcu výrazným spôsobom prispelo k úspešnému priebehu krádeže a úrok z omeškania zamietnuť v plnom rozsahu. Poukázal na odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že ani po dodatočných výpovediach svedkov M. a G. nedošlo k odstráneniu rozporov v dokazovaní skutočností, ktoré vytykal odvolací súd v bode 19 rozsudku. Naopak boli zistené zjavné zmeny zásadných prvotných výpovedí a uvádzanie preukázateľne nepravdivých tvrdení. Výpovede svedkov H. M. a V. G. (na pojednávaní dňa 15.2.2018) nevnia ako vierohodné, nakoľko v základných a dôležitých skutočnostiach p. M. vypovedal odlišne ako pri jeho prvom vypočutí dňa 1.12.2015. Svedok V. G. zas vypovedal úplne odlišne ako pri osobnom vypočutí špecialistom p. E. dňa 7.3.2014 a telefonicky dňa 19.3.2014 (s poukazom na písomné záznamy a svedeckú výpoveď Mgr. X. E.). Svedok M. a G. neuvádzali pravdu pokiaľ na pojednávaní dňa 15.2.2018 uviedli, že excelovské doklady údajne preukazujúce nákup a predaj zlata mal vystaviť p. V. G., ktorý akurát práve vtedy 4x mal byť v záložní prítomný, nakoľko p. M. nevedel dobre pracovať s počítačom. V priamom rozpore s touto výpoveďou je výpoveď samotného p. M., ktorý na pojednávaní dňa 1.12.2015 uviedol „Ja som mu vystavil 4 doklady na prevoz tohto zlata, aby mohol preukázať, že zlato nie je kradnuté“. Na ďalší dotaz PZN po nahliadnutí do excelovských tabuliek svedok potvrdzuje „Áno, to sú doklady, ktoré som vystavoval navrhovateľovi na prevoz zlata“. Svedkovia M. a G. sa na pojednávaní dňa 15.2.2018 snažili predostrieť príbeh, že k predaju malo dôjsť v záložní v Komárne za prítomnosti p. Y., p. M. a po novom aj p. G.. Tejto verzii však odporujú predchádzajúce výpovede zúčastnených osôb, keď žalobca pri osobnom výsluchu p. E. dňa 18.3.2014 uviedol „Kúpa nebola robená v žiadnom obchode... Obchod bol robený v Bátorových Kosihách..“ Čo žalobca potvrdil na pojednávaní dňa 7.4.2016, keď uviedol „Zlato som kupoval od p. M. pravdepodobne u neho doma“. Ak k nejakému predaju vôbec došlo, tak v dome p. M. v Bátorových Kosihách a nie ako sa snažia prezentovať svedkovia, že k nemu malo dôjsť v záložní v Komárne. Ak by bolo pravdou, čo tvrdili svedkovia na poslednom pojednávaní, napr. že p. G. bol prítomný pri predajoch zlata p. Y., bol by to zrejme prvý dôkaz, ktorý by bol predostretý okamžite po podaní žaloby. Za nevierohodné považujú, keď po štyroch rokoch vedenia sporu (v ktorom má žalobca navyše od začiatku problém s preukázaním vlastníctva zlata a výšky škody), žalobca uvedie, že existuje svedok, ktorý vyhotovil excelovské doklady a dokonca mal byť osobne pri predajoch. Svedeckou výpoveďou p. X. E. preukázali, že p. G. excelovské tabuľky nevyhotovil a o údajnom predaji zlata nič nevedel ešte ani v marci 2014. Pán M. vo výpovedi na pojednávaní dňa 13.11.2014 pri dosvedčovaní prítomnosti zlata v dome žalobcu nevedel ani približne určiť, kedy to bolo. Nedá sa teda vylúčiť, že tento svedok videl zlato, ktoré bolo odcudzené pri prvej krádeži 5 mesiacov pred touto poistnou udalosťou 4.8.2013 a nie zlato, ktoré žalobca prezentuje ako odcudzené v tomto konaní (krádež 23.1.2014). Nie je zjavné, ako sa po zrušujúcom rozsudku odvolacieho súdu zlepšilo preukázanie rozsahu škody, keď práve naopak došlo k výpovediam svedkov, ktorí preukázateľne vypovedali nepravdivo resp. protichodne so svojimi predchádzajúcimi výpoveďami. Žalobca tvrdí, že nakúpil zlato za 22.500,- Eur, ale nemá od toho doklad, ktorý by to preukázal, od nákupu nemá žiadny certifikát o rýdzosti zlata a o jeho množstve. Logicky musí

v danom prípade poisťovateľ trvať na tom, aby bola prípadná škoda riadne preukázaná. V opačnom prípade môžu klienti, ktorí budú vykradnutí, s podobnými excelovskými tabuľkami preukazovať, že im bolo ukradnutých 100 kg zlata, nakoľko je to v exceli napísané a kamarát im to dosvedčil... Povinnosti poisteného boli navyše presne dojednané vo Všeobecných poisťných podmienkach a došlo k ich porušeniu zo strany žalobcu minimálne v čl. 14 ods. 1 písm. 10 a ods. 2 písm. a), h). Nie je zrejmé ako mohol okresný súd vyhodnotiť výpovede žalobcových kamarátov ako vierohodné, najmä po preukázateľných rozporoch a najmä potom čo odvolací súd naznačil, v ktorom smere je dokazovanie zásadne nedostatočné, pričom tieto nedostatky odstránené neboli. Nemôžu súhlasiť so záverom, že žalobca by preukázal, že by vôbec niečo nakúpil resp. že by nakúpil zlato v uvádzanom množstve, hodnote, rýdzosti, a že to čo nakúpil bolo vôbec zlato. Doklad vytvorený v excelovskej tabuľke s pečiatkou spol. LIBRA-T, s.r.o. bol vystavený ako prepravný doklad (nie ako doklad o kúpe a predaji zlata). Z výpovede svedka p. M. jednoznačne vyplynulo, že zlato mal žalobcovi predávať on ako fyzická osoba, potom nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca predložil excelovské tabuľky s pečiatkou spol. LIBRA-T, s.r.o. Na uvedenom doklade bola spol. LIBRA-T, s.r.o. dokonca priamo označená ako dodávateľ, čo je zjavne úmyselne zavádzajúci údaj, ktorý evidentne nekorešponduje s výpoveďou svedka M.. Uvedené tabuľky nepovažujú za hodnoverný doklad o údajnej kúpe a teda všetky údaje v tabuľkách uvedené vnímajú ako nepreukázané (dodávateľ, množstvo, cena, rýdzosť a pod.). Doklad predložený žalobcom môže iba maximálne preukazovať, že spol. LIBRA-T, s.r.o. vystavila ako dodávateľ prepravný doklad neznámej osobe na prevoz zlata. Nesúhlasia s názorom okresného súdu, ktorý excelovské tabuľky opakovane podporne so svedeckými výpoveďami vyhodnotil ako relevantný dôkaz. Predmetný doklad preukázateľne zavádza v tak zásadnej skutočnosti ako je označenie dodávateľa, že dodávateľom v skutočnosti nebola spol. LIBRA-T, s.r.o., nie je možné sa spoliehať, že ostatné údaje sú vierohodné. Nie je zrejmé (str. 3 bod 9 rozsudku), z akého dôvodu okresný súd uviedol, že „Žalobca taktiež podľa názoru súdu splnil podmienky vyplývajúce zo všeobecných podmienok poistenia... a dodržanie podmienok dojednaného poistenia nebolo v priebehu konania spochybnené ani samotným žalovaným“, s čím nesúhlasia. Pre prípad, že okresný súd vnímal akúkoľvek časť uplatneného nároku za preukázanú čo do výšky škody, z opatrnosti poukazujú aj na porušenia zásadných povinností žalobcu dojednaných v poisťnej zmluve resp. vo Všeobecných poisťných podmienkach hlavne článok 14 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. a), h). Žalobca sa voči iným osobám vôbec netajil tým, že vlastní zlato, kde má zlato uložené a v akej malo byť hodnote resp. množstve. Aj keď zlato ukazoval len priateľom, v prostredí malej obce sa táto informácia zjavne rozšírila. Podľa zápisu o ohliadke miesta činu nič nebolo porozhadzované, zlodej zjavne nič nehľadal, ale presne vedel, že ide len po trezor. Žalobca ani neuvádzal odcudzenie žiadnych iných vecí. V spojení s informáciou, že po zapnutí alarmu sa za cca 8 minút na miesto dostavila SBS a polícia, ale páchatel už stihol uniknúť, je nutné konštatovať, že krádež musela prebehnúť rýchlo a hlavne cielene. Nebola to ani zďaleka krádež typu „ukradnem čo nájdem, páchatel nič nehľadal, vedel presne po čo ide a kde sa to nachádza. Pokiaľ by totiž išlo o náhodné vlámanie do domu, nemal páchatel šancu trezor vziať, nakoľko tento mal podľa svedeckej výpovede p. N. prázdny hmotnosť cca 60 kg, čo nie je v silách bežného človeka odcudziť, nie to ešte prehodiť cez 2 metre vysokú plechovú bránu na ulicu pred dom a to ešte tak, aby si nikto nič nevšimol. Páchatel bol pripravený s potrebným počtom osôb, s vhodným vozidlom a s vedomosťou, kde sa trezor so zlomkovým zlatom nachádza, vedel presne, čo ide ukradnúť, kde sa to nachádza, akú to má hmotnosť a rozmery. Žalobca porušil generálnu prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Z pohľadu Všeobecných poisťných podmienok došlo k porušeniu článku 14 ods. 1 písm. g) a v spojitosti s článkom 12 ods. 1 navrhujú z opatrnosti krátene plnenia o 70 % pre prípad, že by odvolací súd čisto teoreticky vnímal akúkoľvek časť uplatneného nároku za preukázanú čo do výšky škody. Nesúhlasia s názorom pokiaľ ide o úroky z omeškania, keď pred začatím súdneho sporu (v podstate aj po skončení dokazovania) nebolo a ani teraz nie je možné poskytnúť poisťné plnenie. Bolo to spôsobené hlavne údajným nákupom cenností bez dokladu o nákupe. Takýmto spôsobom likvidácia nemala objektívne možnosť považovať nároky žalobcu za preukázané, keďže samotný žalobca nepreukázal ani vlastníctvo odcudzených vecí a ani ich hodnotu (čl. 14 ods. 2 písm. a), h). Z uvedených dôvodov nie je možné považovať žalovaného za vinníka vzniku tohto sporu a nemôže byť z uvedených dôvodov ani v omeškaní s plnením. V napadnutom rozsudku okresný súd priznal žalobcovi 100 % náhradu trov konania napriek tomu, že z pôvodne žalovanej sumy 24.950,- Eur bol úspešný iba v sume 22.500,- Eur, vec bola v časti 2.450,- Eur právoplatne zamietnutá. Žalobca dosiahol úspech iba 90 % a vo vzťahu k trovám konania bol čistý úspech 80 % a iba v tejto časti mu mali byť aj trovy priznané.

7. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne uviedol, že navrhuje rozsudok súd prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania. Žalovaným navrhnutý svedok

Mgr. E. (zamestnanec žalovaného) bol sugestívne ovplyvnený žalovaným, jeho výpoveď preto nemôže byť hodnotená ako hodnoverná. Žalovaný si neuvedomuje významový rozdiel medzi slovami vyhotovil a vystavil, kde slovo „vyhotovil“ znamená dať niečomu žiadanú podobu, materiálne zhotoviť (vyd. synonymický slovník slovenčiny, Mária Pisarčíková, vydavateľstvo SAV, Bratislava 2004, str. 843, 947; Krátky slovník slovenského jazyka, Ján Kačala, Slovenská akadémia vied, jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra, SAV, Bratislava 2003, str. 859), pričom slovo „vystaviť“ je pojmom širším a zahŕňa aj úkony vyhotovenia spolu s úkonmi smerujúcimi k realizácii právneho úkonu ako napr. podpis listiny, opatrenie pečiatkou atď.. Výpovede svedkov M. a G. nie sú vo vzájomnom rozpore, pričom svedok M. na pojednávaní uviedol, že požiadal svedka G. o vyhotovenie listín na prevoz zlata z dôvodu, pretože on sám v tom čase neovládal používanie počítača. Argumentácia žalovaného o výpovedi svedka M. na pojednávaní dňa 1.12.2015, kde tento uviedol, že zlato mal doma, na koľko večer sa všetko zlato zo záložne ukladá doma, je vytrhnuté z logických súvislostí. Podsúvanie nepreukázaných skutočností žalovaným, že svedok G. pri predaji zlata reálne nebol, nebolo v konaní preukázané a je len špekuláciou. Práve naopak, svedok G. sa vyjadril, že o predaji zlata vedel. Svedok E. je v podriadenom vzťahu k žalovanému ako jeho zamestnanec a jeho výpoveď je potrebné vnímať v tomto kontexte. Žalovaný nemal dojednané v tomto právnom vzťahu žiadne osobitné podmienky (vzhľadom na formu právneho úkonu) na nákup a poistenie zlata. V tomto svetle potom argumentácia, že žalobca nemal od uvedeného nákupu žiadny certifikát o rýdzosti zlata a o jeho množstve je ako argument irelevantný a nezakladajúci sa na žiadnom zmluvnom základe. Skutočnosti o vzniknutej škode najmä hodnoty, množstva a rýdzosti zlata boli preukázané dôkazmi jednotlivo a aj ich vzájomných súvislostiach. Z výpovedí svedka H. M. vyplynulo, že žalobcovi predal zlato v jeho nákupnej hodnote, ktorú hodnotu si overil ako odborne známa osoba kontrolou a porovnávaním puncov na každom kuse zlata a rýdzosť zlata overoval aj použitím na to určenej kyseliny a postupu a následne odvážením ciachovanou váhou. Uvedenú obchodnú transakciu o predaji zlata žalobcovi potvrdil aj svedok G., ktorý na žiadosť svedka M. mu vyhotovil prepravné doklady za účelom preukázania legitímnej držby zlata žalobcom, ktoré doklady následne svedok M. vystavil pre žalobcu, a ktoré doklady obsahovali presnú špecifikáciu dátumu, hmotnosti zlata, cenu. Zo svedeckých výpovedí svedka M. a G. vyplynulo, že tieto doklady neslúžili na preukázanie prevodu vlastníckeho práva zo spoločnosti LIBRA-T s.r.o. na žalobcu, ale slúžili čisto len ako prepravný doklad pre prevoz zlata pre prípad kontroly policajným orgánom. Svedkovia opakovane potvrdili aj v novom konaní, že predajcom zlata bol svedok M. v hodnote uvedenej na listinách, a že toto zlato nepredávala spoločnosť LIBRA-T, s.r.o. Existencia zlata a jeho držba žalobcom bola preukázaná aj výpoveďami svedkov M., N. a M., kde dôveryhodnosť svedkov N. a M. nebola žalovaným v konaní spochybnená. Účelovosť obrany žalovaného sa prejavuje aj v tomto momente, keď na jednej strane dôveryhodnosť svedkov N. a M., ktorí vypovedali o existencii a držbe zlata žalobcom u neho doma v trezore, nie je spochybnená žalovaným, teda uznáva existenciu a držbu zlata, ale na druhej strane žalovaný spochybňuje výpoveď svedkov M. a G. o predaji toho istého zlata žalobcovi. Žalovaný neprezentoval žiadny relevantný dôkaz smerujúci k spochybneniu ich obsahu listín (čl. 6-9). Ničím nebola potvrdená argumentácia, že by žalobca mal porušiť svoju generálnu prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka a tým, že mal neopatrne rozširovať prítomnosť zlata vo svojom dome, čím mal porušiť podmienky VPP čl. 14 ods. 1 písm. g) a čl. 12 ods. 1. V konaní nebolo preukázané, že došlo k porušeniu všeobecnej prevenčnej povinnosti žalobcu, a žeby táto skutočnosť prispela podstatnou mierou ku vzniku škody a ani to nebolo preukázané, že tieto skutočnosti mali prispieť ku krádeži, a že vlastníctvo zlata žalobcom sa malo stať všeobecne známou skutočnosťou. Z uvedeného dôvodu preto návrh žalovaného na krátenie poistného plnenia o 70 % vnímame ako nepodložené, nedôvodné a špekulatívne. Žalovaný mal k dispozícii všetky ním požadované listiny a o uzatvorení resp. likvidácii poistnej udalosti do spisu doložili listinu vytlačenú z informačného systému žalovaného (stránka žalovaného „online.allianzsp.sk:9443/webPU/document_root/web-info.claim-info/“ vyhotovený dňa 1.4.2014), z ktorej vyplýva, že likvidáciu žalovaný uzatvoril - Označenie položky „Uzatvorená“. Tak isto žalovanému boli právnym zástupcom žalobcu pred začatím tohto súdneho konania zaslané všetky listiny preukazujúce existenciu škody čo do dôvodu, do výšky, času a spôsobu vzniku. Argumentáciu aj v časti úrokov z omeškania resp. ich neoprávnenosti odmietol v plnom rozsahu. Žalobca v žalobe špecifikoval svoj žalobný návrh (petit) v štyroch výrokoch. Prvý výrok určoval povinnosť zaplata peňažnej sumy 24.950,- Eur, druhý výrok určoval povinnosť zaplata úroku z omeškania vo výške 5,25 % od 9.4.2014 do zaplata, tretí výrok znel na povinnosť zaplata náhrady súdnych trov a štvrtý výrok znel na zaplata trov právneho zastúpenia. Úspech strany v spore nevyplýva len z úspechu plného zaplata žalovanej sumy, ale aj z úspechu v ostatných výrokových častiach žalobného návrhu. Okresný súd priznal žalobcovi úroky z omeškania, priznal žalobcovi náhradu súdnych trov ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Žalobca bol úspešný v pomere 100 %.

8. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobca na jednej strane bagatelizuje diery, nedostatky a nepravdy svedeckých výpovedí žalobcových kamarátov, ktoré sa vo vzájomných súvislostiach zosypali ako domček z kariet a na druhej strane chce zjavne naj dôveryhodnejšieho svedka Mgr. E. spochybniť tým, že je zamestnancom žalovaného, čo mohol namietat už pri prvom návrhu na jeho vypočutie a nie až po výsluchu. Zotrvávajú na tom, že svedka Mgr. E. považujú za plne kompetentného na zisťovanie skutočností, vyhodnocovanie výpovedí a posudzovanie vypočutých osôb, nakoľko pôsobil v policajnom zbore v kriminálnej polícii 29 rokov, čo v prípade potreby môžu preukázať. Svedkovia na strane žalobcu, ak nie vo všetkých, tak v niektorých okolnostiach rozhodne neuvádzajú pravdu, čo sa žalobca pokúša zachrániť absurdnými výkladmi a hodnotiacimi situáciami. Žalobca najnovšie tvrdí, že excelovské tabuľky neslúžili na preukázanie prevodu vlastníckeho práva (aj keď na tom pôvodne dôkazne založil žalobu) z spol. LIBRA-T, s.r.o. na žalobcu, ale slúžilo čisto len ako prepravný doklad..., že na uvedených listinách nie je uvedené, že sa jedná o prevod vlastníctva alebo o predaj tovaru a je zrejmé, že predávajúci H. M. resp. vyhotoviteľ týchto listín svedok G., týmto označením mali na mysli dodávateľa dopravy... Žalobca nepochopiteľne uvádza, že dôveryhodnosť svedkov N. a M. nespochybňovali, keď zrejme prehliadol str. 3 odvolania, kde vyvodil záver, že žalovaný údajne uznal existenciu a držbu zlata žalobcu. Žalobca vykonal významový výklad slov vyhotovil a vystavil, aby sa pokúsil zmierniť zjavný rozpor medzi výpoveďou svedka M. 1.12.2015 a následne 15.2.2018. M. M. uviedol 1.12.2015, že excelovské tabuľky vystavil, čo výkladovo podľa samotného žalobcu zahŕňa aj vyhotovenie dokladu aj jeho podpísanie či opatrenie pečiatkou. Pri výpovede 1.12.2015 nespomína, že by pri predaji mala byť prítomná ďalšia osoba (pán G.) a už vôbec nie, že by mu mal vyhotovovať spomínané doklady. To, že pán G. pri predaji nebol, nič nevyhotovoval a ani o predaji nič nevedel, preukázali výpovede samotného žalobcu (vypovedal, že predaj prebehol v dome M., nie v záložni ako tvrdia M. a G.), ako aj výpoveď Mgr. E., ktorý ešte v marci zistil, že svedok G. nemal žiadnu vedomosť o predaji a ním údajne vyhotovené doklady vtedy pri predložení nepoznal. Zázračne však 15.2.2018 p. G. na prvé pozretie na súdom pojednávaní tieto „neomylné“ spoznal a prihlásil s k ich vyhotoveniu. Žalobca sa po prvom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu snažil vyprodukovať nové dôkazy, ktoré však rozhodne nepôsobili dôveryhodne a má dokonca za to, že dôkazná pozícia žalobcu sa pre neveryhodnosť výpovedí ním navrhnutých svedkov ešte zhoršila.

9. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že nikde vo vyjadrení nepoukázal na to, že svedok E. bol sugestívne ovplyvnený a tento vnútorný psychický stav svedka sa logicky odzrkadlil v jeho výpovedi. Pri hodnotení výpovedi svedka je vždy podstatné hodnotiť aj jeho dôveryhodnosť napr. testom RAVEN, z čoho vyplýva logický záver o jeho zainteresovanosti na úspechu žalovaného. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že podplukovník policajného zboru bez ďalšieho požíva absolútnu dôveryhodnosť vo svojich tvrdeniach a výpovediach, preto by mala byť jeho výpoveď hodnotená súdom ako absolútna pravda. Takéto vnímanie vyhodnocovania dôkazu popiera postavenie súdu o voľnom hodnotení dôkazov. Na strane žalobcu vypovedali z hľadiska objektívneho ozrejmenia skutočností štyria svedkovia, ktorý jednoznačne potvrdili skutočnosť jednak uvádzané v žalobe ako aj skutočnosť ďalšie, ktoré vyšli najavo počas konania v prospech žalobcu. Žalovaný stavia jedno jediné, aj to sugestívne ovplyvňovanie tvrdenia svojho zamestnanca svedka E., ako jedine absolútne pravdivé.

10. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že hodnosť a kredit plukovníka E. vo výslužbe, táto nie je primárne dôležitá, chceli naznačiť, že osoba s takouto pracovnou minulosťou má nižšiu pravdepodobnosť k zníženiu sa pre súdom neuvádzať pravdu len preto, že je zamestnancom žalovaného. Čo je prirodzene na hodnotení súdu, hlavne či výpovede 4 žalobcových kamarátov sú pravdivé alebo nie, resp. či dávajú logiku zmeny či nesúlad ich výpovedí, či sa dá uveriť tomu, že po 4 rokoch vedenia sporu si žalobca spomenie, že má korunného svedka (p. G.) a na druhej strane či považuje výpoveď Mgr. E. za pravdivú alebo nepravdivú.

11. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), uskutočnil odvolacie pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie obsahom časti listín predložených už súdu prvej inštancie (konkrétne poisťkou č. 740 029 75 60 na č.l. 5, písomnosť na č.l. 6 dodací list zo dňa 16.1.2014, písomnosťou na čl. 7 dodací list zo dňa 16.10.2013, písomnosťou na čl. 7 dodací list zo dňa 20.11.2013, dodací list zo dňa 11.12.2013, uznesením OR PZ v Galante ČVS: ORP-144/GA-GA-2014 zo dňa 23.1.2014 na čl. 10, zápisnicou o ohliadke miesta činu zo dňa 23.1.2014 na čl. 11, písomnosťou žalobcu adresovanou žalovanému dňa 24.3.2014 označenej ako Doloženie listín k poisťnej udalosti na čl. 13, podacím lístkom zo dňa 17.4.2014 a výzvou na plnenie na č.l. 14-15, výzvou na plnenie zo dňa 10.4.2014 na č.l. 16, listom žalovaného zo dňa 24.3.2014 na č.l. 17, uzatvorením poisťnej udalosti 1420002837 na č.l. 18, Všeobecnými poisťovacími podmienkami žalovaného pre poistenie domácnosti a budovy - Môj domov na čl. 19-34, vyšetrovacím spisom číslo ORP-144/GA-GA-2014 na č.l. 55 (výpoveďou svedka H. M. zo dňa 19.2.2014, uznesením zo dňa 25.2.2014 o prerušení trestného stíhania proti určitej osobe), čestným prehlásením žalobcu zo dňa 3.2.2014 na č.l. 95, prepisom telefonického nahlásenia poisťnej udalosti Call centru žalovanému dňa 5.8.2013 na č.l. 99-101, zápisom z ohliadky a prejednávania škody zo dňa 8.8.2013 na č.l. 102-104, oznámením vyšetrovateľa PZ žalovanému na č.l. 105, objednávkou žalovaného č. 5060000774 na vypracovanie odbornej správy na č.l. 106, odborným posudkom k poisťnej udalosti 1320045117 na č.l. 107-114, oznámením žalovaného zo dňa 25.10.2013 na č.l. 115 (o poistenom plnení 21.515,- Eur), výpočtom poisťného plnenia na sumu 21.375,- Eur na č.l. 117-118, čestným prehlásením žalobcu zo dňa 15.8.2013 na č.l. 119-120, potvrdením Puncového úradu SR o splnení ohlasovacej povinnosti pre novú prevádzku zo dňa 11.2.2013 na č.l. 193, Seznamom puncovních značiek na č.l. 194-250, evidenčným listom meradla A 250R na č.l. 255, pracovným listom č. 008 na č.l. 256, faktúrou č. 2014056 na č.l. 257, oznámením o začatí trestného stíhania zo dňa 9.1.2018 na č.l. 258, oznámením o vznesení obvinenia OR PZ v Galante zo dňa 7.1.2019, výpoveďou žalobcu na pojednávaní dňa 13.11.2014 na č.l. 58, na pojednávaní dňa 7.4.2016 na č.l. 132-133, výpoveďou žalovaného na pojednávaní dňa 13.11.2014 na č.l. 58-59, a na pojednávaní dňa 14.11.2017 na č.l. 190, výpoveďou svedka B. N. na pojednávaní dňa 13.11.2014 na č.l. 59-61, výpoveďou svedka Y. M. na pojednávaní dňa 13.11.2014 na č.l. 61-62 a na pojednávaní dňa 7.4.2016 na č.l. 134, výpoveďou svedka H. M. na pojednávaní dňa 1.12.2015 na č.l. 90-92 a na pojednávaní dňa 15.2.2018 na č.l. 260-262, výpoveďou svedka V. G. na pojednávaní dňa 15.2.2018 na č.l. 262-264, výpoveďou svedka Mgr. X. E. na pojednávaní dňa 3.5.2018 na č.l. 267-268) a toto tiež doplnil opätovným výsluchom právneho zástupcu žalobcu, žalobcu, žalovaného, svedkov B. N., H. M., V. G., Mgr. X. E., záznamom z rokovania s klientom zo dňa 19.3.2014, záznamom z rokovania s klientom zo dňa 18.3.2014, záznamom z rokovania s klientom zo dňa 7.3.2014 a preskúmaním napadnutého rozsudku aj vo svetle takýchto dôkazov dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnuté v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej, ako i o náhrade trov konania zmeniť postupom podľa § 388 CSP.

13. Pôvodne sa žalobca žalobou domáhal zaplata sumy 24.950,- Eur, úroku z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 24.950, Eur od 9.4.2014 do zaplata.

14. Súd prvej inštancie (prvým) rozsudkom č. k. 15C/244/2014-145 zo dňa 28.4.2016 uložil odporcovi (akt. žalovanému) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (akt. žalobcovi) 22.600,- Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania zo sumy 22.500,- Eur od 9.4.2014 do zaplata, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti návrh (akt. žalobu) zamietol (suma 2.350,- Eur, úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 22.500,- Eur od 9.4.2014 do zaplata), odporcovi (akt. žalovanému) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (akt. žalobcovi) trovy konania vo výške 1.497,- Eur a nahradiť navrhovateľovi (akt. žalobcovi) trovy právneho zastúpenia vo výške 2.776,55,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. Odvolací súd (prvým) rozsudkom č. k. 9Co/216/2016-179 zo dňa 18.7.2017 rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti 100,- Eur potvrdil, vo zvyšnej vyhovujúcej časti ako i vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie predčasne uzavrel, že žalobca nadobudol do vlastníctva

zlato v cene 22.500,- Eur (od svedka H. M.), ktoré sa v čase poistnej udalosti dňa 23.1.2014 malo nachádzať v trezore a nesprávne skonštatoval, že hodnota tvrdená žalobcom (písomnosti na č.l. 6-9), deklarovaná ako nákupná cena zlata, nebola žalovaným v priebehu konania spochybňovaná. Keď poukázal na odpor žalovaného zo dňa 2.7.2014 (na č.l. 44) ako aj na jeho vyjadrenie na pojednávaní dňa 13.11.2014 (zápisnica o pojednávaní dňa 13.11.2014 na č.l. 58), z ktorých jasne vyplýva, že v časti deklarovanej výšky škody (vrátane zlomkového zlata) nepovažuje túto riadnym a hodnoverným spôsobom za preukázanú s poukazom na doklad vytvorený v excelovskej tabuľke s pečiatkou spoločnosti LIBRA-T, s.r.o. Podľa odvolacieho súdu z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný od počiatku namietal, že žalobca nepreukázal výšku škody - zlomkového zlata, predovšetkým namietal písomnosť na č.l. 6-9 (podľa okresného súdu dodací list). Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, aké dôkazy vykonal a čo bolo obsahom výpovedí strán a svedkov, uviedol ako nesporné skutočnosti uzavretie poistnej zmluvy ako aj dodržanie podmienok dojednaného poistenia. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie však nie sú zrejmé relevantné myšlienkové postupy a úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k akceptovaniu žalovaným namietanej spornej písomnosti (na č.l. 6-9), konkrétne prečo ju považoval za relevantnú, prečo z nej vychádzal pri svojom rozhodnutí v súvislosti s priznaním sumy 22.500,- Eur (ako poistné plnenie za zlomkové zlato), keď podľa odvolacieho súdu nepostačuje iba strohé skonštatovanie, že existencia zlata a jeho držba je preukázaná dodacími listami a výpoveďami svedkov, tým skôr, že práve tieto dôkazy boli zo strany žalovaného spochybňované. Súdu prvej inštancie uložil výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princíпов Civilného sporového poriadku a v ustanovení § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe v sume 22.500,- Eur, úroku z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 22.500,- Eur od 9.4.2014 do zaplatenia vyhovel a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom, ktorý namietal, že súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca uniesol dôkazné bremeno o spôsobenej škode v časti zlomkového zlata.

17. Žalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Odvolací dôvod podľa písm. b) CSP namietá preto, že napadnuté rozhodnutie a jeho odôvodnenie vnímajú ako nedostatočné, keď súd nevysvetlil, v čom je dôkazná situácia žalobcu lepšia po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu. Nie je zrejmé, prečo okresný súd priznal úrok z omeškania od konkrétneho dátumu a prečo priznal plnú náhradu trov konania. Všetky dôkazy zo strany žalobcu považuje za nespôsobilé preukázania nároku, nakoľko vo všetkých vzájomných súvislostiach sú nevierohodné. Jednak svedecké výpovede boli zo strany svedka M. a G. menené a upravované v podstatných okolnostiach. Tabuľky, resp. prepravné doklady boli podľa žaloby pôvodne označované ako doklad o predaji zlata žalobcovi neskôr, keď sa preukazovalo, že niektoré údaje z tohto dokladu sú nepravdivé, napr. označenia dodávateľa, sa dokonca uviedlo, že vyhotoviteľ nemal na mysli dodávateľa zlata ale dodávateľa dopravy. Takéto dopĺňujúce vyjadrenia vníma ešte menej vierohodné ako pôvodné stanoviská. To, že tieto tabuľky neboli vyhotovené v 4 rôznych časoch, ako sa to prezentuje, ale naraz v jeden deň, svedčí aj pravopisná chyba v slove zlomkové zlato, ktorá sa vo všetkých opakuje, pričom svedok M. tvrdí, že ich celé nanovo vyhotovil v štyroch rôznych časoch. Považuje za málo pravdepodobné, aby tú istú chybu urobil vo všetkých štyroch potvrdeniach. Naopak svedok Mgr. E. svoju výpoveď nemenil a obsah rozhovoru s pánom G. zachytil hneď do záznamu. Medzi ďalšie nezrovnalosti v skutkovom stave by uviedol stále dávkovanie nových skutočností zo strany svedkov, keď po dvoch rokoch od poistnej udalosti bolo prezentované, že zlato predával osobne H. M. ako súkromná osoba a nie spoločnosť LIBRA-T, ktorá bola uvedená ako dodávateľ, na doklade ktorý bol prílohou žaloby označený ako doklad o predaji zlata, po štyroch rokoch od poistnej udalosti začali svedkovia tvrdiť, že o všetkom vedel aj p. G., že bol osobne pri predaji, že vypracoval tabuľky. Svedok M. zmenil výpoveď v zásadnej skutočnosti, keď na pojednávaní dňa 1.12.2015 uviedol, že sám vystavil doklady na prepravu, následne pri výpovedi 15.2.2018 uviedol, že prepravné doklady vystavil a aj vyhotovil p. G.. Svedkovia M. a G. tvrdia, že predaj bol v záložni v Komárne, pričom žalobca tvrdí, že to bolo v dome p. M. v Bátorových Kosihách. Pán G. v marci 2014 tieto prepravné doklady podľa svedka E. nespoznal, dňa 15.2.2018 na pojednávaní pri jeho svedeckej výpovedi ich neomylné spoznal s tvrdením, že ich vyhotovoval on, na odvolacom pojednávaní ich opäť nespoznal. Pán M. tvrdil, že si žalobca overoval punc na jednotlivých kusoch zlata, pričom žalobca tvrdil, že si žiaden punc neoveroval, že p. M. jednoducho veril. Že sa obchod mal uskutočniť medzi dvomi

fyzickými osobami, vyplynulo až z výpovede p. M. dňa 1.12.2015, čo bola úplne nová skutočnosť, čo bolo treba hodnoverne preukázať. Nesúhlasí so záverom právneho zástupcu žalobcu, že z výpovede p. E. malo vyplynúť, že p. G. by potvrdil, že vlastníkom zlata nebola spoločnosť LIBRA-T, práve naopak, k tomuto sa v tomto smere nevedel p. G. vôbec vyjadriť, skôr to inklinuje k opačnému záveru, pretože p. G. sa mal vyjadriť, že toľko zlata nemohli mať na jednej pobočke a zrejme to pozbierali z viacerých jeho pobočiek. Žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku, navrhuje žalobu zamietnuť.

18. Žalobca na odvolacom pojednávaní uviedol, že je chorý, okolnosti ohľadom udalosti zo dňa 24.1.2013 si už nepamätá, bol operovaný na srdce, chodí na dialýzu. Trvá na tom, že zlomkové zlato, ktoré sa malo nachádzať v trezore 23.1.2014 kúpil od H. M.. Prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že súkromné osoby nemajú zo zákona žiadnu povinnosť vystavovať faktúry a pokladničné doklady, z tohto pohľadu je požiadavka žalovaného nenáležitá, nezakladá sa na žiadnom právnom predpise. Posudzovanie korektnosti/nekorektnosti je otázkou len právneho názoru. Svedok potvrdil, že zlato nepochádza z predaja vlastníctva spoločnosti, zrejme to predal jeho zamestnanec spoločník. Žalovaný trvá na tom, aby bol predložený účtovný doklad, uvedené však nevyplýva z poistnej zmluvy ani z poistných podmienok. Splnil všetky podmienky, ktoré sú dané pre poistný prípad v súvislosti s požiadavkou na jeho plnenie, ani s poukazom na zákon o účtovníctve, o dani z príjmu, o dani z pridanej hodnoty nevyplýva, že v prípade, ak je predávajúci FO - nepodnikateľ, by vyplývala povinnosť predkladať akýkoľvek účtovný doklad. Z týchto zákonov nevyplýva ani to, že akýkoľvek dodací list by mal byť účtovným dokladom. Rozpory, ktoré vzhladol krajský súd vo výpovediach týkajúcej sa vlastníctva, ako aj dokladov, boli týmto konaním odstránené, nebolo preukázané, že by to boli nejaké excelovské tabuľky, ako to tvrdil žalovaný. Vlastníctvo k zlato nadobudol svedok M. v preukázanej hodnote, ktorá vyplýva zo spomínaných dokladov, ktoré obsahujú preukázané množstvo a hodnotu, rýdzosť a hodnota zlata boli zistené. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu prvoinštančného aj odvolacieho konania.

19. Svedok H. M. na odvolacom pojednávaní uviedol, že opuncované zlomkové zlato si pre seba vykupoval roky vo všetkých troch záložniach, ktoré mali. Toto zlato si vždy overil, či obsahuje označenie 585 alebo husacia hlava, inak od zákazníka vypýtajú súhlas na zapílenie, potom naň 14 alebo 18 kráľovu vodu, ktorá ak pení, nejedná sa o čisté zlato. Zlato sa váži v záložni na dig. váhe, ktorá je ciachovaná, zaplombovaná každé dva roky, čo sa kontroluje, či presne meria, či nebola narušená plomba. Koncom roka 2013, začiatkom roka 2014 si u neho zakúpil žalobca na štyri razy v hodnote do 23.000,- Eur. Žalobca si overil skoro každú jednu vec, či má punc, bolo toho veľa, štyri sáčky. Keď išiel žalobca domov, vystavili mu jeden papierik, že to zlato od nich kúpil, keby ho náhodou policajti zastavili, obsahoval množstvo aj cenu. Hovoril o množnom čísle preto, že p. G. robil tabuľky trikrát v záložni, keď sa to kupovalo. Zlomkové zlato je v podstate použitý tovar, nič poškodeného. Žalobca zaplatil za zlomkové zlato v hotovosti. Svedok mal zlato, ktoré si vykupoval pre seba uložené doma v trezore. Ak bolo v záložni veľa zlata, zobrali si ho so spoločníkom V. G. domov, keď málo, zostalo v záložni. V roku 2013-2014 bolo zlata dosť, teraz je to iné. Zlato sa rozlišuje podľa karátov, označenie husacou hlavou (je do 18 karátov) sa nedá sfalšovať, označenie 585 sa dá sfalšovať. Písomnosti na čl. 6-9 spisu sú, o ktorých vo svojej výpovedi hovoril, je tam pečiatka záložne, obsahuje tiež údaje o množstve a celkovú hodnotu. Pečiatka záložne je tam preto, že to vykupoval v záložni, nie na ulici, chceli sme len to, že čo je tam napísané, pán Y. kúpil. Písomnosti písal p. G. do tabuľky, bol konateľ, preto tam dal aj razítko a podpis, ale údaj vpisoval svedok. Vždy, keď žalobca prišiel, tak nanovo vypracovali tzv. tabuľky. Pán G. bol osobne prítomný pri všetkých štyroch predajoch pánovi Y., jedenkrát z tých štyroch razov musel žalobca prísť domov k svedkovi do Bátorových Kosíh, kde mu zlato ukázal, zobrali ho záložne, zlato sa prekontrolovalo. Nevie, prečo je v tabuľke uvedený ako dodávateľ LIBRA-T. Seba neuviedol z dôvodu, že to nebolo oficiálne. Keby vedel, že keď vystaví tabuľky, urobí chybu, nebol by ich vystavil. Zlato, ktoré predal žalobcovi, vykupoval pre seba minimálne dva roky. Nevie sa vyjadriť koľko zlomkového zlata bolo vykúpeného v Komárne, vie, že to bolo veľa. Nevie, prečo na pojednávaní dňa 1.12.2015 uviedol, že excelovské tabuľky vyhotovil na prevoz zlata žalobcovi a na pojednávaní 15.2.2018 uviedol, že excelovské doklady boli vyhotovené V. G.. Nepamätá sa na to, že dňa 19.2.2014 bol v tejto súvislosti vypovedať na polícii. Nevie, čo je to excelovská tabuľka, preto iba vpisoval číselné a písomné údaje do tých tabuliek, nevedel by to ani vytlačiť. Počítač používa na to, keď potrebuje iba niečo vpísať, majú urobené vzory, do ktorých vpisujú údaje. V rokoch 2013-2014 bol majiteľ spoločnosti, spomínané písomnosti tzv. tabuľky neboli zanesené do účtovníctva spoločnosti, ani to nemohlo byť, keďže si to vykupoval pre seba. Záložňu má dvadsať rokov. Okrem pána Y. počas 20 rokov nikomu inému ním vykúpené zlomkové zlato nepredal.

Obdobné tzv. tabuľky vystavovali aj tým ľuďom, ktorí predali veci záložní, ale nechceli od toho žiaden doklad, bolo to z dôvodu, že keby im to bolo treba vrátiť.

20. Svedok V. G. na odvolacom pojednávaní uviedol, že už sa nepamätá za akých okolností kupoval zlomkové zlato žalobca, bolo to dávno. Asi žalobca kupoval zlato od p. M., väčšinou bol v záložni v Komárne svedok a p. M.. Viem, že p. M. predával nejaké zlato, lebo občas mu aj svedok vykupoval zlato. Nevie aké množstvo zlata si pán M. vykúpil pre seba, boli to roky. Nie každý deň p. M. predával niekomu svoje zlato. Rýdzosť zlata sa zisťuje puncom, na ciachovanej váhe a rýdzosť ešte s kyselinou, kráľovská voda a potom zvlášť ešte látky na rýdzosť zlata. Zlato si pre seba vykupoval aj svedok, nevie či v tej dobe. Vykúpené zlato v záložni, bolo cez noc v trezore v záložni, ale p. M., keď si zlato vykúpil pre seba, mohol si ho zobrať domov. Pán M. mal vedomosti a vedel overovať rýdzosť zlata. V rokoch 2013-2014 bol asi konateľom spoločnosti LIBRA-T. Keď sa vykupovalo zlato zo záložne, a niekto nepotreboval originálny doklad, vydával sa mu dodací list, ktorý mu bol ukázaný, ktorý nešiel do účtovníctva záložne. Slúžil mu len na prenos, neznamená to však, že takáto transakcia by nešla do účtovníctva. Bežnou praxou bolo, že ak niekto prišiel do záložne a chcel prediť nejaké zlato, a ktoré vykúpili, uzavreli zmluvu, do účtovníctva sa urobila denná uzávierka, dotyčnému predávajúcemu nevyhotovovali žiadny doklad, nepotreboval ho. Tzv. tabuľky na čl. 6-9 sa dávajú vtedy, keď si niečo kúpil zo záložne, ale aj vtedy, keby to predal. Excel je tabuľkový program. Doklady, o ktorých hovoril dávajú s tým, že aby človek vedel preukázať, že zlomkové zlato neukradol. Majú ich v počítači, bežne ich tlačí svedok, ale pri tom počítači môže byť aj M. alebo zamestnanec. Aj v roku 2013-2014 to bolo tiež tak. Nepamätá si, či pri predaji zlata pánovi Y. boli vyhotovené nejaké doklady a kto ich vyhotovoval. Nevie kto vyhotovoval písomnosti na čl. 6-9, mohol tam byť jeho podpis, ale už si to nepamätá, nepamätá si kto dal na tie doklady pečiatku. Môže to tak byť, že p. M. doplní údaje do tabuľky, svedok ich vytlačí, podpíše, vybavuje iného zákazníka. Nepamätá si aké množstvo zlomkového zlata vykúpila záložňa v rokoch 2013-2014. V týchto rokoch bol v záložni v Komárne asi jeden zamestnanec. Väčšinou bol v záložni svedok každý deň, p. M. sa tam tiež dosť často zastavil. V rokoch 2013-2014 mali asi dve záložne v Komárne. Okrem záložne v Komárne mali záložne v Hurbanove a Štúrove. Kto príde do donesie zlato, uzavrie zmluvu o pôžičke, má spravidla 5 týždňov, dávajú 7 týždňov, na to, aby si prinesenú vec vyzdvihol, ak nepríde, zlato prepadne záložni, ktorá s ním potom nakladá, uhrádza náklady na prevádzku a podobne. Ak niekto príde môže si danú vec kúpiť. Nepamätá sa, či p. M. predával aj inej osobe ako pánovi Y.. Nepamätá sa, či sa v súvislosti s touto vecou stretol so zamestnancom spoločnosti Allianz a.s., ani čo bolo obsahom rozhovoru. Nevie koľko dokladov vydal, je to bežné, vydáva ich aj vtedy, keď niekto zoberie napríklad televízor. Pán M. nevedel vytvoriť celú tabuľku, ale vpísať do nich konkrétne údaje vedel. Keď niekto, či svedok alebo p. M. vydával takéto doklady na prepravu, len do nich vpísali konkrétne údaje. Nevie, či v tej dobe sa za každým vytvorila nová tabuľka, ale v súčasnosti už majú urobenú stálu tabuľku, do ktorej sa len vpisujú údaje.

21. Svedok B. N. na odvolacom pojednávaní uviedol, že začiatkom roku 2014 predával žalobcovi trezor, pamätá sa, že mu pomáhal trezor doniesť domov, uložil sa za dvere, otvoril trezor, doniesol zlato, tam ho uložil, či videl. Mal to v dvoch sáčkoch. Mal k tomu aj nejaké papiere, že na prepravu, ktoré svedok videl, boli to nejaké tabuľky, ktoré si nepozrel. Pán Y. mu povedal, že zlato kupoval na viackrát niekde od chlapcov z Komárna v hodnote viac ako 20.000,- Eur. Písomnosti na čl. 6-9 spisu sú to tie, o ktorých hovoril, že ich dostal na prepravu. Viem, že existuje spoločnosť LIBRA-T, pozná pána M., nevie či bol konateľom. Predávaný trezor mal asi 60 kg, preto s ním pomáhal pánovi Y., sám by to neodniesol.

22. Svedok Mgr. X. E. uviedol, že žalobcu navštívil v spojení s nahlásením poistnej udalosti, keď ním predložené doklady preukazujúce vlastníctvo poistenej veci nespĺňali požadované štandardy, nešlo o účtovné doklady, aby vysvetlil pôvod vecí. Žalobca tvrdil, že doklady, ktoré mal k dispozícii o nadobudnutí zlomkového zlata, už poisťovni predložil. Keďže žalobcom predložené doklady mali razítko firmy LIBRA-T, pokiaľ ide o žalobcu šetrenie ukončil. Pri osobnom stretnutí s pánom Y. bol vyhotovený písomný záznam, ktorý podpísal žalobca. Od žalobcu očakávali doklady, ktoré sa bežne predkladajú, a ktoré by sa dali overiť u tej firmy, u ktorej to nakupoval, napr. faktúra, pokladničný doklad. Následne kontaktoval majiteľa firmy LIBRA-T, pána G., ktorému pri osobnom stretnutí predložil doklady od žalobcu, za účelom jeho vysvetlenia a potvrdenia, či spoločnosť LIBRA-T bola autorom vystavenia týchto dokladov. Pán G. sa vyjadril tak, že to nie sú doklady, ktoré sa vydávajú zákazníkom, nie sú to účtovné doklady, ale doklady, ktoré sa dávajú zákazníkom v prípade, že by ich zastavila polícia, že vezú takýto tovar. Na otázku, či p. G. vystavil takýto doklad, povedal, že tento doklad pravdepodobne vystavila prevádzka v Komárne, že to množstvo uvedené v dokladoch nemohol mať na predajni, že to muselo byť pozbierané z jeho ďalších prevádzok, meno, kto doklad vystavil si musel overiť. Svedok si zo stretnutí robil poznámky

na tlačive, chcel ich podpísať, však pán G. povedal, že to nepodpíše, že si to musí najskôr overiť. Asi po 10 dňoch kontaktoval pána G., ktorý oznámil, že doklady vystavil jeho zamestnanec H. M., že zlomkové zlato pozbierali z viacerých prevádzok, zákazníkovi k tomu nedal žiadne účtovné doklady z pokladne a podobne. Už vedel aj meno osoby, ktorá mala zlomkové zlato kúpiť, keď pri prvom stretnutí pán G. povedal, že meno zákazníka sa nedá preveriť, je to anonymné. Pri osobnom stretnutí s pánom Y. bol vyhotovený písomný záznam, ktorý podpísal. O telefonickom hovore s p. G. si vyhotovil záznam sám, ktorý podpísal, písomné vyhotovenia týchto záznamov sú v likvidačnom spise. Pri osobnom stretnutí p. G. nespoznal excelovské tabuľky, ktoré mu svedok pri osobnom stretnutí predložil. Doklady predložené žalobcom na č.l. 6-9 nepovažoval za korektné z dôvodu, že z ich obsahu nevyplývali skutočnosti, kto veci kúpil, o aké veci sa jedná. Na týchto písomnostiach je síce uvedené, že sa jedná o dodací list, avšak nie je tam uvedené číslo ani na jednom z dokladov, podľa ktorého by sa dalo potvrdiť na predajni, že ten tovar, ktorý vezie zakúpil za dodržania anonymity a iných okolností. Súkromné osoby nemajú povinnosť vystavovať pokladničné doklady a faktúry. Pán G. sa k vlastníctvu zlomkového zlata nevedel vyjadriť.

23. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistenou zmluvou poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

24. Podľa § 788 ods. 1 <. Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

25. Podľa § 788 ods. 3 <. Občianskeho zákonníka, súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré sa poistná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

26. Podľa § 797 ods. 2 <. Občianskeho zákonníka, právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

27. Podľa § 806 <F. Občianskeho zákonníka, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

28. Podľa § 799 ods. 2 <. Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

29. Zákon v ustanovení § 806 <. Občianskeho zákonníka podrobnejšiu úpravu poistenia majetku dáva poistným podmienkam. Podľa článku 12 bod 5 všeobecných poistných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov poistovateľ má právo zamietnuť plnenie z poistnej udalosti, ak poistený úmyselne uvedie poistovateľa do omylu o podstatných okolnostiach týkajúcich sa vzniku nároku na poistné plnenie alebo výšky nároku.

30. Podľa čl. 1 bod 12 všeobecných poistných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov Cennosti: e) šperky, drahé kamene, perly, všetky predmety zo zlata, striebra alebo platiny, ktoré nespĺňajú definíciu pojmu umelecké diela a starožitnosti - ods. 51 tohto článku, bod 48 Trezor: špeciálne upravená schránka na cennosti; za trezor bezpečnostnej triedy I alebo II (stupňa odolnosti I alebo II podľa STN 96 7704) sa považuje viacstenová oceľová schránka (skriňový trezor) s hmotnosťou min. 200 kg alebo viacstenová oceľová schránka osadená do steny alebo do podlahy minimálne s jednou trezorovou zámkou.

31. Podľa čl. 14 bod 1 písm. b všeobecných poistných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov poistník/poistený je povinný dbať na to, aby poistná udalosť nenastala, dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy a povinnosti uvedené v týchto VPP-MD, bod 2 písm. a) poistený je ďalej povinný uchovávať hodnoverné doklady (napr. daňový doklad, list vlastníctva, kúpna zmluva, znalecký posudok, fotodokumentácia, rozpočet, zmluva o dielo a pod.) o vlastníctve, resp. nadobudnutí poistenej veci, poistenej budovy alebo poistenej vedľajšej stavby a na požiadanie ich predložiť poistovateľovi, ak

si ich vyžiada za účelom vybavenia poisťnej udalosti, písm. f) bez zbytočného odkladu, najneskôr do 5 pracovných dní od poisťnej udalosti písomne oznámiť poisťovateľovi, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o vzniku a rozsahu jej následkov a najneskôr do 15 dní od poisťnej udalosti predložiť poisťovateľovi hlásenie o rozsahu poškodenia poistených vecí, poisťenej budovy alebo poisťenej vedľajšej stavby, resp. zoznam ukradnutých alebo ulúpených vecí alebo nahlásiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti spôsobenej inému do 15 dní od jej vzniku, písm. h) preukázať vznik a rozsah vzniknutej škody, písm. j) bezodkladne oznámiť príslušným orgánom polície krádež alebo lúpež poistených vecí bez ohľadu na výšku spôsobenej škody.

32. Podľa čl. 20 bod 1 všeobecných poisťných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov miestom poistenia je byť v bytovom dome, byť v rodinnom dome, rodinný dom alebo chata v poisťnej zmluve určená adresou alebo katastrálnym územím s číslom parcely (pozemku) na území Slovenskej republiky.

33. Podľa čl. 26 bod II. 1 všeobecných poisťných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov pre spôsob zabezpečenia sú rozhodujúca výška poisťnej sumy uvedená v poisťnej zmluve v riadku vecí v budove spolu a umiestnenie (prízemie, poschodie); cennosti musia byť zabezpečené spôsobom uvedeným v ods. 6 tejto časti, bod 6.1.2. písm. a) poisťná suma nad 27.000,- Eur/813.402,02 Sk uložené v uzamknutom trezore minimálnej bezpečnostnej triedy (stupňa odolnosti) II.

34. Odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie za účelom odstránenie rozporov vo výpovediach svedkov, na ktoré v odvolacom konaní poukazoval žalovaný ako odvolateľ, pričom ďalej namietal, že nie je zrejmé, ako mohol okresný súd vyhodnotiť výpovede žalobcových kamarátov ako vierohodné, najmä po preukázateľných rozporoch a najmä potom čo odvolací súd naznačil, v ktorom smere je dokazovanie zásadne nedostatočné, pričom tieto nedostatky odstránené neboli. Nemôže súhlasiť so záverom, že žalobca by preukázal, že by vôbec niečo nakúpil resp. že by nakúpil zlato v uvádzanom množstve, hodnote, rýdzosti, a že to, čo nakúpil, bolo vôbec zlato. Doklad na čl. 6-9 nepovažujú za hodnoverný doklad o údajnej kúpe a teda všetky údaje v tabuľkách uvedené vnímajú ako nepreukázané (dodávateľ, množstvo, cena, rýdzosť a pod).

35. S poukazom na obsah spisu sa odvolací súd stotožnil so zistením súdu prvej inštancie, že žalobca ako poistený a žalovaný ako poisťovateľ uzavreli dňa 27.7.2013 poisťnú zmluvu Môj domov č. 7400297560 s modulom krytia OPTIMAL (poistenie domácnosti a budov žalobcu), so začiatkom poistenia od 30.7.2013, na dobu neurčitú, pričom predmetom poistenia boli okrem iného aj cennosti v poisťnej sume 30.000,- Eur, že žalobcovi bola vystavená poisťka č. 7400297560, čo nebolo medzi stranami sporné. Odvolací súd má za to, že záver okresného súdu o tom, že žalobca splnil podmienky vyplývajúce mu zo zmluvy (Všeobecných poisťných podmienok) na zabezpečenie jeho majetku, je správny, pričom uvedené už konštatoval aj vo svojom predchádzajúcom rozsudku č. k. 9Co/216/2016-182 zo dňa 18.7.2017, teda ani námietka žalovaného neobstojí, keďže žalovaný v priebehu celého konania na podporu tohto tvrdenia neuviedol žiadne skutočne (dôkazy), teda neuniesol dôkazné bremeno, a ani v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce jeho námietku.

36. Z obsahu spisového materiálu ďalej odvolací súd zistil, že dňa 23.1.2014 došlo k vlámaniu do domácnosti žalobcu, v dôsledku ktorého mu bol odcudzený oceľový bezpečnostný trezor, v ktorom mal žalobca podľa jeho tvrdenia uložené zlomkové zlato (zlatú retiazku a finančnú hotovosť) v ním uvedenom hodnote 25.950,- Eur (pozostávajúca z hodnoty zlomkového zlata 22.500,- Eur, trezora 650,- Eur, zlatej retiazky 1.300,- Eur, hotovosti 1.500,- Eur). Žalobca poisťnú udalosť nahlásil dňa 24.1.2014 po č. 1420002837. Listom zo dňa 24.3.2013 žalovaný oznámil žalobcovi zamietnutie plnenia z poisťnej udalosti podľa článku 12 bod 5 Všeobecných poisťných podmienok (poisťiteľ má právo zamietnuť plnenie z poisťnej udalosti, ak poistený úmyselne uvedie poisťovateľa do omylu o podstatných okolnostiach týkajúcich sa vzniku nároku na poisťné plnenie alebo výšky nároku). Podľa písomností (čl. 6-9) LIBRA-T spol. s r.o. dňa 11.12.2013 dodala zlato 585/1000 o hmotnosti 100g za cenu 1.800,- Eur, dňa 20.11.2013 zlato 585/1000 o hmotnosti 590g v cene 10.620,- Eur, dňa 16.10.2013 zlato 585/1000 o hmotnosti 459g v cene 8.262,- Eur a dňa 16.1.2014 zlato 585/1000 o hmotnosti 101g v cene 1.818,- Eur. Podľa výpisu z obchodného registra SR LIBRA-T, s.r.o. svedok H. M. je jedným z troch spoločníkov a jediným konateľom spoločnosti, ktorá má v predmete činnosti podnikania okrem iného aj prevádzkovanie záložne. Trestné stíhanie začaté pre prečin porušovania domovej slobody v súvislosti s vlámaním do domu žalobcu dňa 23.1.2014 bolo uznesením Obvodného oddelenia PZ, Galanta ČVS: ORP-144/GA-2014 zo dňa

25.2.2015 prerušené (pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe). Žalovaný počas celého sporu spochybňoval, že žalobca nadobudol do vlastníctva od H. M. zlomkové zlato v množstve a v hodnote deklarovanej v písomnostiach na č.l. 6-9, namietal, že žalobca nepreukázal výšky škody - zlomkového zlata, predovšetkým namietal písomnosti na č.l. 6-9.

37. Odvolací súd konštatuje, že poistná udalosť je škodovou udalosťou, a ak z nej je uplatnený nárok, tak okrem preukázania zákonných (zmluvných) predpokladov takejto poistnej škodovej udalosti je aj dokázanie je výšky. Pokiaľ žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie hodnoty zlomkového zlata z titulu poistnej udalosti ako škodovej udalosti a tento sa stal predmetom súdneho konania, tak je nepochybné, že žalobca bol povinný uniesť dôkazné bremeno aj k tvrdeniu vzniku nároku na poistné plnenie vo výške 22.500,- Eur ako hodnoty zlomkového zlata. Pričom ohľadom jeho nadobudnutia do vlastníctva predložil žalobca písomnosti na čl. 6-9, navrhol v konaní vypočutie štyroch svedkov B. N., Y. M., H. M., V. G..

38. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

39. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

40. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

41. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

42. Podľa § 132 ods. 1 CSP <., V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

43. Podľa § 191 ods. 1 CSP <., Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

44. Sporové konanie (ako je aj konanie o prejednávanej právnej veci) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov spočíva na účastníkoch a ukladá im povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zákon ukladá účastníkom tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; ktoré skutočnosti sú potrebné - teda okruh rozhodujúcich skutočností - je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá sporný právny vzťah účastníkov upravuje. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena (t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj kto je nositeľom dôkazného bremena (t.j. ktoré skutočnosti preukazuje navrhovateľ, ktoré odporca). V prípade, že strana unesie v konaní dôkazné bremeno, t.j. ak stranou tvrdené rozhodujúce skutočnosti sú preukázané, nesie priaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo zisteného skutkového stavu. Dôkazné bremeno je teda procesnou zodpovednosťou účastníka za výsledok konania v prípadoch, kedy je výsledok sporu určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany je preukázané, je úspech takéhoto účastníka v konaní.

45. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti

významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 132 ods. 1 CSP alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

46. Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

47. V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a účastník môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované. Krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Je preto vždy na strane, ktorá tvrdí, že jej práva boli dotknuté, aby preukázala, že jej nárok patrí. Pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno žalobe vyhovieť.

48. Dokazovanie je procesným právom upravený postup súdu a strán, účelom ktorého je získanie poznatkov dôležitých pre rozhodnutie súdu, ktorými sa overuje ne/pravdivosť tvrdení v konaní. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania bolo v čase začatia prvoinštančného konania účinné ust. § 120 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené zákonné ustanovenie, ktoré bolo prevzaté, a to ešte v prísnejšej forme, do aktuálneho § 132 a § 188 CSP účinného v priebehu konania a v čase rozhodnutia napadnutým rozsudkom stanovuje dôkaznú povinnosť v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na procesnej strane sporu.

49. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalovaná tvrdí, že ňou žalovaný nárok pozostávajúci z jednotlivých čiastkových nárokov (označených v odseku 21), bolo jej povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Ak tu existovali dôkazy na podporu tvrdenia žalovaného, bolo úlohou súdu prvej inštancie označené a navrhnuté dôkazy zákonným spôsobom vykonať, následne vyhodnotiť podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP).

50. Dôkazy súd hodnotí podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo (§ 132 <.OSP <. znení platnom do 30.6.2016, § 191 CSP v znení účinnom od 1.7.2016). Po skončení dokazovania súd musí starostlivo zvážiť dôležitosť jednotlivých dôkazov, vykonať selekciu medzi nimi a prípadne vylúčiť tie, ktoré pre

rozhodnutie vo veci nemajú žiadny význam a zostávajúce dôkazy hodnotí z hľadiska pravdivosti. V kontradiktórnom spore sa zásadne zmenil spôsob zadovážovania dôkazov, ktoré je zverené primárne procesnej aktivite sporových strán.

51. Z vykonaného dokazovania odvolací súd uzatvára, že svedok B. N. pred odvolacím súdom uviedol tie isté skutočnosti ako pred súdom prvej inštancie. Keď uviedol, že žalobca do trezoru uložil pred ním zlato v dvoch uzatvárateľných igelitových sáčkoch v hodnote okolo 20.000,- Eur, čo mu povedal žalobca. Svedok Y. M. nemohol byť pred odvolacím súdom vypočutý, keďže dňa XX.X.XXXX zomrel. Pred súdom prvej inštancie tento svedok uviedol, že žalobca mu pri jednej z návštev ukazoval zlato uložené v trezore v dvoch igelitových sáčkoch, keď hodnotu zlata mu povedal. Sám svedok uviedol, že nie je odborník v danej oblasti. Na rozdiel od súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že výpoveďou týchto dvoch svedkov nebolo jednoznačne preukázané žalobcom, že ku dňu 23.1.2014 (deň vzniku poisťnej udalosti) disponoval zlomkovým zlatom v hodnote 22.500,- Eur, keď ani jeden z týchto uvedených svedkov nie je osobou odborne znalou, pokiaľ ide o určenie rýdzosti a hodnoty zlomkového zlata, pričom obom svedkom informáciu o hodnote zlata sprostredkoval len žalobca, ktorý taktiež nie je osobou znalou v danej oblasti.

52. Pokiaľ ide o svedka H. M., tento bol pred súdom prvej inštancie vypočutý dvakrát (na pojednávaní dňa 1.12.2015 a na pojednávaní dňa 15.2.2018), pričom uviedol, že žalobcovi predal zlato za hotovosť, ktoré si vykupoval ako fyzická osoba pre seba, bolo to na štyrikrát, v hodnote 20.000,- Eur až 23.000,- Eur, o kúpe zlata nevystavoval žiaden doklad. Listiny označené ako dodacie listy na čl. 6-9 vystavil žalobcovi na prevoz zlata. V čase predaja zlata o obchode vedel pán G.. Na pojednávaní dňa 15.2.2018 doplnil svoju výpoveď tak, že rýdzosť zlata predaného žalobcovi overoval pred jeho nákupom pre seba pomocou porovnania puncov a použitím kyseliny, zlato odvážil ciachovanou váhou. Listiny označené ako dodacie listy boli vyhotovené V. G., za účelom preukázania, že žalobca zlato nadobudol legálnou cestou. Pred odvolací súdom svedok ešte doplnil, že žalobca si overil skoro každú jednu vec, či má punc, bolo toho veľa, štyri sáčky. Písomnosti na čl. 6-9 obsahujú údaje o množstve a celkovú hodnotu, pečiatka záložne je tam preto, že zlato vykupoval v záložni, nie na ulici. Pán G. bol ako konateľ osobne prítomný pri všetkých štyroch predajoch pánovi Y., dal tam aj razítko a podpis, ale údaje vpisoval svedok. Nevie prečo je v tabuľke uvedený ako dodávateľ LIBRA-T, s.r.o., seba neuviedol z dôvodu, že to nebolo oficiálne. Nevie prečo na pojednávaní dňa 1.12.2015 uviedol, že tabuľky vyhotovil pre prevoz zlata žalobcovi a na pojednávaní dňa 15.2.2018 uviedol, že tabuľky boli vyhotovené V. G.. S poukazom na výpoveď tohto svedka odvolací súd konštatuje, že pri všetkých troch výpovediach svedok zotrval na vyjadrení, že zlato predal žalobcovi (ako fyzická osoba). Vyjadrenie svedka pokiaľ ide o písomnosti založené na čl. 6-9 sa však pre jeho výpovediach menilo, keď na pojednávaní dňa 1.12.2015 uviedol, že tieto vystavil žalobcovi, na pojednávaní dňa 15.2.2018 uviedol, že listiny vyhotovil V. G., pričom ani odvolaciu súdu na nepodarilo tento rozpor vo výpovedi odstrániť, keď svedok nevedel uviesť prečo na pojednávaní pred okresným súdom sa k tejto skutočnosti vyjadril rozdielne, pričom pred odvolacím súdom vypovedal opäť rozdielne, že tabuľky písal V. G., ktorý tam dal razítko a podpis, údaje vpísal svedok, ktorý však napriek tomu, nevedel prečo je uvedený ako dodávateľ LIBRA-T, s.r.o.

53. Svedok V. G. bol prvýkrát vypočutý pre súdom prvej inštancie dňa 15.2.2018 (navrhnutý žalobcom ako svedok až potom ako odvolací súd zrušil prvý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie), pričom uviedol, že bol pritom v záložni, keď svedok H. M. predával žalobcovi zlato na viackrát v hodnote okolo 20.000,- Eur, že listiny na čl. 6-9 vyhotovoval za tým účelom, aby žalobca mohol zlato po nákupe previesť. Pred odvolacím súdom uviedol, že si nepamätá za akých okolností žalobca kupoval od svedka H. M. zlomkové zlato, nepamätá si, či pri predaji zlata žalobcovi boli vyhotovované nejaké doklady, kto ich vyhotovil, nevie kto vyhotovil písomnosti na čl. 6-9, mohol tam byť jeho podpis, nepamätá si kto na doklady dal pečiatku.

54. Svedok Mgr. X. E. bol vypočutý pre súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom, pričom jeho výpoveď pre odvolacím súdom je v zhode s tou, ktorú uviedol už pred súdom prvej inštancie. Svedok uviedol, že ako zamestnanec žalobcu v súvislosti s likvidáciou kontaktoval žalobcu a svedka V. G.. V. G. pri prvej reakcii na predložené písomnosti na čl. 6-9 uviedol, že ich pravdepodobne vystavila jeho pobočka v Komárne, nevedel kto bol kupujúcim. Pri druhom (telefonickom) kontakte svedok už vedel, kto bol kupujúci a uviedol, že písomnosti vystavil H. M.. O stretnutiach vyhotovil záznamy, ktoré sú súčasťou likvidačného spisu, záznam podpísal iba žalobca.

55. S ohľadom na uvedené v odsekoch 51-53 odvolací súd konštatuje, že výpovede svedka H. M. a svedka V. G. na rozdiel od súdu prvej inštancie nepreukazujú, že žalobca mal vo vlastníctve zlomkové zlato v množstve a v hodnote vyplývajúcej z dokladov založených na čl. 6-9 spisu. Keď aj odvolateľ správne poukázal na rozpory vo výpovediach svedka M. a G., pričom svedok M. nevedel vysvetliť rozpor vo svojich výpovediach na pojednávaniach dňa 1.12.2015 a dňa 15.2.2018 (pred odvolacím súdom) ohľadom predmetných písomností. Skutočnosť, že svedok V. G. bol žalobcom navrhnutý na vypočutie až po zrušujúcom rozsudku odvolacieho súdu ako aj skutočnosť, že svedok H. M. zmenil svoju výpoveď ohľadom písomností na čl. 6-9 na pojednávaní dňa 15.2.2018 (ohľadom okolností ich vyhotovenia), podľa odvolacieho súdu oprávnené vzbudzuje pochybnosti aj odvolateľa ku skutočnostiam uvádzaných týmto svedkom, pričom odvolací súd poukazuje aj na to, že pri výpovedi na pojednávaní dňa 1.12.2015 sa svedok H. M. vyjadril jednoznačne, že dodacie listy na čl. 6-9 vystavil žalobcovi na prevoz zlata, že o kúpe zlata nevystavoval žiaden doklad. A hoci V. G. uviedol ako osobu, ktorá o predaji zlata žalobcovi vedela, neuviedol ho ako osobu, ktorá vyhotovila písomnosti na čl. 6-9, resp. by bola akokoľvek súčinná pri vyhotovovaní. Odvolací súd poukazuje aj na výpoveď svedka Mgr. X. E., z ktorej nevyplynulo tvrdenie svedka V. G. na pojednávaní dňa 15.2.2018, že písomnosti na čl. 6-9 vyhotovil V. G., vyplynulo z nej, že písomnosti vyhotovil H. M.. T. súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný neprezentoval jediný dôkaz smerujúci k spochybneniu obsahu písomností na čl. 6-9 s poukazom na vyššie uvedené, keď žalovaný navrhol vypočuť ako svedka svojho zamestnanca Mgr. X. E. a predložil záznamy zo dňa 7.3.2014, zo dňa 18.3.2014 a zo dňa 19.3.2014, ktoré vyhotovil Mgr. X. E., a ktoré korešpondujú s obsahom výpovede tohto svedka v konaní. V súvislosti s argumentami žalobcu vo vzťahu vieryhodnosti svedka Mgr. X. E., odvolací súd konštatuje, že tieto neobstoja, hoci sa jedná o zamestnanca žalovaného a to s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 9. júna 2015, sp. zn. III. ÚS 276/2014-29, z ktorého vyplýva, že spochybňovanie objektívnosti výpovedí svedkov a účastníkov konania iba na základe ich kolegiálneho alebo iného rodinného či spoločenského vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípadoch, kedy jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď účastníkov konania či svedkov majúcich medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľom a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí či tvrdení účastníkov konania.

56. Je nutné poukázať aj na rozpor vo výpovedi žalobcu a svedka H. M., keď žalobca v súvislosti s kúpou zlomkového zlata tvrdil, že jeho rýdzosť si neoveroval, pretože mu dôveroval, naopak svedok H. M. uviedol pred odvolacím súdom, že žalobca si overil, či má punc skoro každá vec. Uvedený rozpor nebol odstránený ani pred odvolacím súdom, keďže žalobca z dôvodu zdravotných problémov si už okrem skutočnosti, že zlomkové zlato kúpil od svedka H. M., na iné okolnosti ohľadom kúpy nepamätal. Odvolací súd má za to, že takýto rozpor vo výpovediach osôb, ktoré boli priamymi subjektami obchodného prípadu, na základe ktorého mal žalobca nadobudnúť od svedka H. M. do vlastníctva zlomkové zlato v množstve a v hodnote deklarovanej v písomnostiach na čl. 6-9 ponúka záver, že medzi týmito účastníkmi mohlo dôjsť aj k iným obchodným transakciám, na základe ktorých nadobudol žalobca od žalovaného iné zlomkové zlato ako v preskúmvanej veci.

57. V súvislosti s písomnosťami predloženými žalobcom založenými na čl. 6-9, ktoré sú označené ako dodací list a obsahujúce množstvá zlata a ich hodnotu ku konkrétnemu dňu, ako dodávateľa LIBRA-T, s.r.o., s jeho pečiatkou a podpisom, odvolací súd poukazuje na to, že dodací list predstavuje dokument, ktorý podnikatelia využívajú najmä pre kontrolu pohybu tovaru, avšak nie je vyžadovaný zákonom, ako je to napríklad v prípade faktúry. Tento doklad využívajú najmä podnikatelia pôsobiaci v oblasti predaja a výroby. Slúži ako potvrdenie o odovzdaní a prijatí tovaru v stanovenom množstve, druhu či kvalite. Fyzicky sa prikladá k dodávke a je vhodný hlavne na evidenciu skladových zásob. Vystavuje sa v dvoch vyhotoveniach. Originál dodacieho listu by mal patriť strane, ktorá za tovar platí. Druhý dodací list potvrdzuje príjemca ako potvrdenie o prevzatí a posielá ho späť k odosielateľovi. Dodací list neslúži ako faktúra, ale je jej doplnkom.

58. V danom prípade však písomnostiach na čl. 6-9 označené ako dodacie listy, ktoré žalobca predložil za účelom preukázania rozsahu vzniknutej škody na zlomkovom zlate, je ako dodávateľ označená spoločnosť LIBRA-T s.r.o., teda iný subjekt ako svedok H. M., ktorý podľa jeho ako aj žalobcu má byť tou osobou, od ktorej mal žalobca nadobudnúť do vlastníctva zlomkové zlato, ktoré sa malo nachádzať v trezore, ktorý mu mal byť odcudzený dňa 24.1.2013 (poistná udalosť). Obsah týchto písomností teda odporuje tak tvrdeniu žalobcu, ako aj svedka H. M. ohľadom osoby predávajúceho, pričom odvolací súd

zotrúva na svojom závere uvedenom už v prvom rozsudku č. k. 9Co/216/2016-182 zo dňa 18.7.2017, že je nelogické, aby iný subjekt vydával doklad, ktorý sa síce zjavne týkal predmetu jeho činnosti, ale nie v súvislosti s obchodným prípadom vo vzťahu svedka H. M. a žalobcu. Odvolateľ podľa odvolacieho súdu správne poukázal na to, že nie je zrejme z akého dôvodu žalobca predložil tabuľky (písomnosti na čl. 6-9) spoločnosti LIBRA-T s.r.o. Aj podľa odvolacieho súdu doklady predložené žalobcom môžu preukazovať iba, že spol. LIBRA-T, s.r.o. vystavila ako dodávateľ prepravný doklad neznámej osobe na prevoz zlata, avšak už nie nadobudnutie zlomkového zlata žalobcom od svedka H. M. v hodnote a množstve v dokladoch deklarovaných. B. aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že tak svedok H. M., ako aj V. G., síce tvrdili, že takéto doklady vydávajú za účelom, aby sa zákazník mohol preukázať prípadne polícii, že zlato nadobudol legálne, avšak v danom prípade obsah písomností na čl. 6-9 nezodpovedá tomu, že dodávateľ v písomnostiach označený, mal byť zároveň ako predávajúcim, teda informácia o dodávateľovi nezodpovedá tvrdeniam týchto svedkov.

59. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nepovažuje písomnosti založené na čl. 6-9 tzv. dodacie listy za hodnoverné doklady preukazujúce skutočnosť, že zlomkové zlato v množstve a v hodnote v týchto písomnostiach uvedené, žalobca skutočne kúpil od svedka H. M., že toto zlomkové zlato žalobca uložil do trezoru, ktorý mu mal byť dňa 23.1.2014 odcudzený, že žalobcom zakúpené zlomkové zlato bolo žalobcovi odcudzené dňa 23.1.2014 v množstve a v hodnote 22.500,- Eur deklarovanej v písomnostiach na čl. 6-9 spisu. Keďže žalobca v konaní nepredložil iný hodnoverný písomný doklad preukazujúci vlastníctvo zlomkového zlata v žalovanej sume, ktorý bol aj podľa článku čl. 14 bod 2 písm. b) všeobecných poisťných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov, ako poistený povinný uchovávať (napr. daňový doklad, list vlastníctva, kúpna zmluva, znalecký posudok, fotodokumentácia, rozpočet, zmluva o dielo a pod.) a na požiadanie ho predložiť poisťovateľovi, pričom ani výpoveďami svedkov žalobcu ako ani výpoveďou žalobcu sa mu uvedené nepodarilo podľa odvolacieho súdu s poukazom na vyššie uvádzané rozpory vo výpovediach svedkov, ktorí svoje výpovede v priebehu celého konania menili, preukázať. Povinnosť žalobcu preukázať vznik a rozsah vzniknutej škody mu vyplýva aj z čl. 14 bod 2 písm. h) všeobecných poisťných podmienok pre poistenie domácnosti a budovy - môj domov. Odvolací súd konštatuje, že žalobcovi na nepodarilo preukázať pravdivosť tvrdenia o nadobudnutí zlata v hodnote 22.500,- Eur, ktorá je žalobným nárokom, keď ohľadom tohto tvrdenia neunesol dôkazné bremeno.

60. Odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania prisvedčil odvolacej námietke žalovaného, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania výšky spôsobenej škody (zlomkové zlato), preto postupom podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku (suma 22.500,- Eur s príslušenstvom) zmenil a žalobu zamietol.

61. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

62. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pre súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

64. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

65. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. CSP, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutiu sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov.

68. V ustanovení § 255 CSP sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálneho kritéria priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

69. V preskúmvanej veci bola pôvodne predmetom žaloby požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 24.950,- Eur s príslušenstvom.

70. Žalovaný dosiahol v konaní prakticky čistý úspech 99,20 % ako rozdiel 99,60 % (zamietnutý suma 2.350,- Eur + 22.500,- Eur) a 0,20 % (zamietnutá suma 100,- Eur). I keď Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana mala v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (pôvodne ust. § 143 ods. 3 OSP v znení do 30.6.2016) a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris), nič to nemení na tom, že aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o čo i len čiastočnom, ale úspechu jednej zo strán. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že hoci má strana v konaní neúspech v nepatrnej časti, v danom prípade 0,20 %, priznal jej plnú náhradu trov konania, keď rozhodnutie postupom najskôr podľa § 255 ods. 2 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania v rozsahu 99,20 %, by odporovalo súdnej praxi, ktorá vychádza z výkladu, že pomerne nepatrná časť predstavuje 5 % až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Odvolací súd teda o nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s poukazom na uvedené v tomto odseku, pričom úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

71. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).